

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลือกและไม่เลือกเรียน

วาศนา สุขเรือน (มหาวิทยาลัยมหิดล 2528 : 120-124) ได้วิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกและไม่เลือกเรียนวิชาประชากรศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร" ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาประชากรศึกษา คือ เคยรู้จักวิชาประชากรศึกษามาก่อน มีความสนใจ คิดว่าเหมาะกับแผนการเรียนของตน แน่ใจว่าจะเรียนได้ดีกว่าวิชาอื่น มีความถนัดในวิชาประชากรศึกษา สนุกใจเรียนด้วยตนเอง วิชาประชากรศึกษาเป็นวิชาที่น่าสนใจ คิดว่าเป็นวิชาที่เรียนง่าย คิดว่าเป็นวิชาที่มีกิจกรรมหลายอย่าง คิดว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อการเรียนต่อและการประกอบอาชีพ ชอบอาจารย์เป็นการส่วนตัว เคยทราบว่าอาจารย์มีความสามารถในการสอน เคยทราบว่าวิชาประชากรศึกษามีอุปกรณ์การสอนมาก เคยทราบว่ามีการทำรายงานมาก เคยอ่านบทความ คุุภาพเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชากรจากหนังสือพิมพ์ วารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เคยอ่านข้อความเกี่ยวกับประชากรที่ติดตามป้ายรถประจำทาง เคยได้รับแจกรูปหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับประชากร เคยฟังรายการวิทยุเกี่ยวกับความรู้ค่าประชากร เคยฟังโฆษณาเกี่ยวกับการขายสินค้าคุณภาพดีทางโทรทัศน์ และวิทยุ เคยฟังการอภิปราย บรรยาย ประชุมสัมมนาในที่ต่าง ๆ และเคยชมการจัดนิทรรศการประชากรศึกษา

สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการไม่เลือกเรียนวิชาประชากรศึกษา คือ ไม่รู้จักวิชาประชากรศึกษามาก่อน วิชาอื่นที่โรงเรียนเปิดสอนน่าสนใจกว่า ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวและรุ่นพี่ที่เคยเรียนมาแล้ว ไม่ต้องการเรียนวิชานี้ ไม่เหมาะกับแผนการเรียนของตน ไม่แน่ใจว่าจะเรียนได้ดีเท่าวิชาอื่น มีความถนัดในวิชาอื่นมากกว่า ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนวิชาประชากรศึกษา วิชาประชากรศึกษาเป็นวิชาที่ไม่น่าสนใจ คิดว่าเป็นวิชาที่เข้าใจยาก คิดว่าเป็นวิชาบรรยาย คิดว่าไม่มีประโยชน์ต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และการประกอบอาชีพ เคยทราบว่าวิชาประชากร

ศึกษา มีอุปกรณ์การสอนน้อย และเคยทราบว่ามีการทำรายงานมาก

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย

ฉอน เอี่ยมสาหร่าย (ฉอน เอี่ยมสาหร่าย 2512 : 84) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนหลวง ปีการศึกษา 2512" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่ชอบเนื้อหาทางด้านวรรณคดี มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนวิชาภาษาไทย ปัญหาที่ครูประสบคือนักเรียนไม่สนใจการเรียนสิ่งเป็นเพราะเนื้อหาซ้ำซาก กิจกรรรมไม่สนุก เนื้อหายาก นักเรียนเห็นความเห็นว่าครู ควรหาความรู้เพิ่มเติม วิธีสอนไม่ดีทำให้นักเรียนเบื่อ นักเรียนส่วนมากไม่ชอบภาษาไทยเพราะพื้นความรู้ไม่ดี

อมร จิตพัฒน์ (อมร จิตพัฒน์ 2514 : 48-53) ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจวิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่ชอบคือหลักภาษา เนื้อหาวิชาที่นักเรียนชอบคือวรรณคดี สาเหตุที่นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย คือ เนื้อหาวิชาบางเรื่องไม่ตรงกับความต้องการ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย และไม่เห็นประโยชน์จากการเรียนวิชาภาษาไทย

จุฬาลักษณ์ โกลลาพันธ์ (จุฬาลักษณ์ โกลลาพันธ์ 2515 : 781) ได้วิจัยเรื่อง "การสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในโรงเรียนพาณิชยการราชดำเนิน ปีการศึกษา 2515" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย เพราะพื้นฐานเดิมไม่ดี และไม่ชอบครูผู้สอน

จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล (จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล 2516 : ๑-๑) ได้วิจัยเรื่อง "กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยที่ครูชอบสอนมากที่สุดคือหลักภาษา เนื้อหาวิชาที่ไม่ชอบสอนที่สุดคือการใช้ภาษา ปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่ครูประสบคือ ไม่มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เนื้อหาซ้ำซาก และนักเรียนไม่สนใจเรียน

มงคลสุวรรณ ทองสุโขทัย (มงคลสุวรรณ ทองสุโขทัย 2516 : จ) ใ้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัญหาการเรียนการสอนที่ประสมคือ ขาดแคลนอุปกรณ์การสอน มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

คณะนิติปรัชญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 (สุจิต เพียรชอบ 2523 : 4-5) ได้สำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย แล้วสรุปความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยกว้างเกินไป ควรเจาะจงจำกัดข้อที่ปฏิบัติได้จริง ๆ
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรสอดคล้องกับการวัดผล
3. เนื้อหาวิชาและความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรจัดให้สอดคล้องกัน
4. ควรเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. หลักสูตรวิชาภาษาไทยควรมีการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ
6. เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีการซ้ำซ้อนกันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะวิชาหลักภาษานั้น มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนหลายและซ้ำซาก
7. เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยบางตอนบางเรื่องยาก และไม่น่าสนใจ ควรจัดออก เช่น คำสนธิ คำสมาส และคำพาลี สั้นสกดฤต
8. การจกวิชาหลักภาษาไทยนั้น ครูไม่ควรให้นักเรียนจดสิ่งที่มีอยู่แล้วในหนังสือแบบเรียน
9. วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่าเข้าใจยาก ดังนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมเร้าความสนใจและกลวิธีที่ดีในการทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

10. ลดเรื่องในวรรณคดีประเภทนิทาน นิยาย เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ และควรเพิ่ม
เสริมวรรณกรรมปัจจุบันและเรื่องปลุกใจให้รักชาติ ตลอดจนเรื่องที่เพลิดเพลิน
แต่แฝงด้วยแง่คิด
11. ควรมุ่งการเรียบเรียงการสอนวรรณคดีเชิงวิจารณ์ เพื่อชี้แนวทางค่านิยมที่ถูกต้อง
12. ควรปรับปรุงแบบเรียนและเนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยให้ทันสมัย และเหมาะสม
กับสังคมยุคตลอดเวลา
13. การสอนการใช้ภาษาไทยนั้น ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการแสดงออก
ทางพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมากขึ้น
14. ควรเพิ่มเวลาวิชาการใช้ภาษาไทยให้มากขึ้น เพื่อฝึกทักษะให้นักเรียนได้
เต็มที่
15. อุปกรณ์การสอนภาษาไทยค่อนข้างจะหายาก และไม่มีเพียงพอ
16. ครูภาษาไทยควรปรับปรุงวิธีสอนของตนอยู่เสมอ ๆ และควรเป็นกันเองกับ
นักเรียน
17. ควรจัดห้องภาษาไทยในโรงเรียน และมีหนังสือให้นักเรียนอ่านหรือค้นคว้า
ให้มากเท่าที่จะทำได้
18. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิด และแสดงทัศนะของตน ซึ่งทั้งนี้ ผู้สอนต้องมีใจกว้าง
และอารมณ์มั่นคง
19. ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย และควรมีการพัฒนาครู
ภาษาไทยอยู่เสมอ
20. ควรปลูกฝังเจตคติที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน ให้เห็นความสำคัญและความน่า
สนใจของวิชาภาษาไทย
21. การจัดครูสอนภาษาไทยนั้น ควรเลือกครูที่ได้รับการอบรมมาค่านิยมโดยตรง
มีใจรัก และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา เขตศึกษา 4 (หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญ-
ศึกษาเขตศึกษา 4 2520 : 116) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายต่อวิชาภาษาไทยที่บังคับเรียน ภายในเขตศึกษา 4" ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนมี
ความเห็นต่อวิชาภาษาไทยว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ใช้เป็น
วิชาพื้นฐานในการศึกษาชั้นสูงต่อไปได้ แต่นักเรียนไม่ชอบครูผู้สอน เพราะครูไม่เชี่ยวชาญในเรื่อง
ที่สอนและไม่มีเทคนิคการสอนที่เร้าใจ

ปองจิต อ่อนเผ่า (ปองจิต อ่อนเผ่า 2521 : ๑-๑) ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหา
การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" ผลการ
วิจัยสรุปได้ว่า วิธีวัดผลที่ครูใช้คือ ให้นักเรียนตอบปากเปล่า ทัวแบบฝึกหัด เขียนรายงานและ
ทดสอบย่อย ปัญหาที่ครูประสบคือเวลาเรียนมีจำกัด ทำให้การวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย ไม่
ค่อยให้นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่เพียงพอ มี
เจตคติไม่ที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และเตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการ
สร้างข้อคำถามตามหลักการวัดผล ไม่มีเวลาในการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบ

พัชรพร จิระโชติวาณิช (พัชรพร จิระโชติวาณิช 2524 : 92) ได้วิจัยเรื่อง
"การศึกษานโยบายการสอนซ่อมเสริม วิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร"
ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนซ่อมเสริม ขาดความกระตือรือร้น
ในการเรียนซ่อมเสริม นักเรียนที่สอบตกเรียนซ้ำ ขาดเรียนบ่อย ไม่สนใจวิชาภาษาไทยและมี
พื้นฐานทางภาษาไทยไม่ดี

จากผลการวิจัยในเรื่องต่าง ๆ จะเห็นว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยยังมีปัญหา
ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจเป็นเหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกก็ได้